

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ πρὸ μικροῦ ἐν Κερκύρᾳ ἀποθανὼν Ζ. Μαρούλης ἠπειρώτης ἐκλήροτο 20,000 δραχμ. ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, 20,000 ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, 3,000 δρ. ὑπὲρ τοῦ πτωχοκομείου Κερκύρας, 1,000 ὑπὲρ τῆς φιλαρμονικῆς ἑταιρίας καὶ δύο οἰκίας ἀξίας 20,000 δραχμ. ὑπὲρ τῆς κοινότητος Ἰωαννίνων.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὀφθαλμιατρείον ἡ Κυρία Σμαράγδα Μουρούζη ἐδωρήσατο δραχμὰς 1,000.

Ὁ πρὸ μικροῦ ἀποδιδώσας ἐνταῦθα Δ. Παπαθανασόπουλος ἀφῆκεν ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πτωχοκομείου κληροδότημα δραχμ. 1,000.

Ὁ κ. Ν. Μαυροκορδάτος ἐπεμφεν εἰς τὸν ἐν Σόρῳ Σὺλλογον τῶν Ἀνδρίων φρ. 50 καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν βιβλίων.

Ενεγράφησαν συνδρομηταὶ ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας τῶν φυλακῶν διάφοροι δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Κερυστίας.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν ἰδίῳ κομῶν τεύχεϊ ἐδημοσιεύθη ἐν Παρίσι εἰς ὑπό τοῦ γνωστοῦ ἐκδότου Calmann Lévy ἡ περὶ συγχρόνων Ἑλληνικῶν ποιητῶν μελέτη, ἡ δημοσιευθεῖσα πρὸ τινων μηνῶν ἐν τῷ περιοδικῷ «Nouvelle Revue» ὑπὸ τῆς διευθυντρίας αὐτοῦ κυρίας Juliette Lamber. Τοῦ ἔργου αὐτῆς προτάσσει ἡ πεπαιδευμένη Γαλλὴ μακρὸν πρόλογον, ἐν ᾧ πραγματεύεται περὶ τῶν περιστάσεων, ἐξ ὧν προῆλθεν ἡ νεωτέρα ἑλληνικὴ ποίησις, ἣν διαιρεῖ εἰς τέσσαρας διακεκριμένας σχολὰς, τοὔστιν Ἰόνιον, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθηνῶν καὶ ἠπειρωτικὴν σχολὴν, καὶ ἐξετάζει κατ' ἰδίαν τὸν χαρακτήρα ἐκάστης τῶν σχολῶν τούτων. Παρίσταται δὲ ὑπέρμαχος τῆς ἠπειρωτικῆς σχολῆς, ἥτις τῆς κλεφτικῆς ἡμῶν ποιήσεως καὶ τῆς κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς, ἣν θεωρεῖ ὡς τὴν γνησίαν ἐκδηλώσιν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, καὶ καίρει τὸ ἔθνικόν πανεπιστήμιον ὅτι διὰ τῆς ἀποκλειστικῆς παραδόχῃς τῆς γλώσσης τῶν λογίων εἰς τοὺς ποιητικοὺς διαγωνισμοὺς συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπομάρανσιν τοῦ ποιητικοῦ πνεύματος ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν παραγωγὴν ποιήσεως θνητῆς ἐκ μιμητικῆς τῶν ρωμαϊκῶν ποιητῶν τῆς Ἑσπερίας.

Τὴν μελέτην αὐτῆς ἡ κ. Lamber ἀφαιρῶ εἰς τὸν ἐν Παρίσι ἡμέτερον λόγιον κ. Δ. Βικέλιαν, παρασχόντα τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἔργου.

Μετά παρέλευσιν ἐπτά ἐτῶν, γράφει ἡ «Κλειὼ», ἐδιδάχθη πάλιν ἐν Βιέννῃ ἡ «Ἀντιγόνη» τοῦ Σφορδέλους, οὐχ ὅπως ἐν τῷ τοῦ δῆμου θεάτρῳ, ὡς πρόσθεν, ἀλλ' ἐν τῷ εὐρωπαικῷ καὶ μεγαλοπρεπεῖ αὐτοκρατορικῷ θεάτρῳ τῶν μελοδραμάτων, ὅπου ἀφθονα πρόκεινται τὰ φυσικὰ, χημικὰ καὶ μηχανικὰ τῆς παραστάσεως μέτρα. Ὅτε πρῶτον ὁ φιλόμουσος τῆς Πρωσσίας βασιλεὺς Γουλιέλμος Δ' ἐξέφρασεν εὐχὴν νὰ ᾤη ἐπὶ σκηνῆς τὸ ἀπαράμιλλον τῶν δραμάτων τῆς σμυντῆς ἀρχαιότητος, Βοίηχιοι καὶ Γίκκιος ἐπιλοτιμήθησαν ν' ἀποκαταστήσωσιν ἐκ τῶν ἐνόντων τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν σκηνήν, ἥτις ὅμως δὲν ᾔδυντο νὰ καταπλήξῃ θεατὰ, εἰσιδόντες εἰς πολυτάλαντους ἀλλεπαλλήλους μηχανογράφους, εἰς ἀδιάλειπτον ποικιλίαν καὶ μυριόμορφους συντάξεις τῶν δρώντων προσώπων καὶ τοῦ χοροῦ. Ἡ πρόσφατος παραστάσις τῆς «Ἀντιγόνης» εἶνε ἐπιτυχὴς τις ἀπόπειρα πρὸς διαλλαγὴν τῆς ἀρχαίας μονοτονίας καὶ ἀπλοτητος καὶ τῶν ἀνωτέρας ἀξιώσεων τῆς καθ' ἡμᾶς δραματικῆς τέχνης. Ἀλλως δὲ τὸ δράμα ὁλόκληρον καὶ ἀναλωτῶν ἐδιδάχθη θαυμασίως ὑπὸ τῶν πρωτίστων ἐν Εὐρώπῃ ἡθοποιῶν, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Μενδελσῶνους μελίσθεντες χοροὶ ἐψάλλησαν ὑπὸ τῶν ἐπισμωτέρων σοφῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θεάτρου. Ἐν ᾧ ἐψάλλετο τὸ «ἀκτὶς ἀέλιου...» ἀνέτελλε μεγαλοπρεπῆς διὰ χημικοῦ φωτὸς ὁ ἥλιος, ἐδύετο δὲ ὀφθαλμίνος καὶ ὠσανεὶ πενθῶν, ὅτε ἡ Ἀντιγόνη ἀπήγετο ἐνα ταφῇ ᾧωσα. Ἡ ἐπιτυχία τῆς διαλλαγῆς θὰ ἐγκαινισθῇ ἀπανταχοῦ, ἀφύρσα ἐκ τοῦ μέσου προκηνίον, θυμέλην, λογιὸν κ.λ.π. θὰ ἐπιταχύνῃ δὲ τὴν διδασκαλίαν καὶ τῶν ἄλλων δραμάτων τοῦ Σφορδέλους.

— Χειρόγραφος πραγματεία τοῦ Κοπερνίκου «De Hypothesibus motuum caelestium» (Περὶ ὑποθέσεων τῶν οὐρανίων κινήσεων) ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ ἀστεροσκοπεῖῳ τῆς Στοκχόλμης, προσεβραμμένη εἰς τὸ χειρόγραφον αὐτοῦ «De Revolutionibus Orbium Coelestium» (Περὶ τῶν μεταβολῶν τῶν οὐρανίων σωμάτων), ὅπερ ἀρχικῶς ἀνῆκεν εἰς τὸν ἐκ Dantzig ἀστρονόμον Χαδέλιον.

— Τὸ ἐκτενέστατον καὶ δαπανηρότατον τῶν τηλεγραφημάτων, ὅσα πώποτε ἐπεστάλησαν εἰς ἐφημερίδα, ἔλαβε τῇ 21 Μαΐου ὁ «Χρόνος» τοῦ Σικάγου. Οἱ Ἀμερικανοὶ περὶ τοσοῦτου ποιοῦνται τὴν ἐν Ὁσωνία καὶ Καμβριτζ φιλοπονηθεῖσαν νέαν ἐρμηνείαν τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὥστε προηγοῦσαν 800,000 ἀντιτύπων. Ὁ «Χρόνος» τοῦ Σικάγου, ὅθλων νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ τὴν ἀντιβολὴν τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας ἐρμηνείας, καθ' ἣν ἡμέραν ἀφίκετο ἡ μετάφρασις ἐκ Λονδίνου εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἡγόρασε τηλεγράφημα περιέχον 28 κεφάλαια τοῦ Ματθαίου, 16 τοῦ Μάρκου, 7 τοῦ Λουκᾶ καὶ 5 τοῦ Ἰωάννου, ἐν ὧν 83,715 λέξεις!

— Ἀπὸ τοῦ 1871 ἄχρι τοῦ 1880 τὸ «Γαλλικὸν Θέατρον» εἰσέπραξε 15,496,861 φράγκα. Ἐξ αὐτῶν 1,829,857 φρ. διανεμήθησαν εἰς τοὺς συγγραφεῖς, ὧν ἐδιδάχθησαν τὰ ἔργα, καὶ 1,374,715 φρ. κατεβλήθησαν ὡς φόρος ὑπὲρ τῶν πηνήτων. Τὸ «Μελοδραματικὸν Θέατρον» ἐντὸς ἐνὸς μόνοις ἔτους, τοῦ 1880, εἰσέπραξε 4,066,354 φράγκα, ἐδαπάνησεν ὅμως 4,080,847 φρ. Ἡ διαχείρισίς του ἀφῆκε λοιπὸν ἔλλειμμα ἐκ 14,051 φράγκων.

Ἡ νομικὴ Σχολὴ τοῦ πανεπιστημίου προκηρύττει θέμα διαγωνισμοῦ ἐπ' ἄθλῳ ταχθέντι ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Λεωνίδα Σγούτα συγγραφὴν περὶ προγαμίας δωρεᾶς κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν καὶ ἰδίως τὸ βυζαντινὸν δίκαιον.

ΒΙΒΛΙΑ

2393. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5'. Τόμος 1Α', 28 Ἰουνίου 1881. Ἀριθ. 287 (235). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ἀπάντησις σουλιωτικῇ. — Ὁ ἱατρὸς Ἀντώνιος [Μυθιστορία Ἰω. Ρουφώινη. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Κέρκυρα. (Μελέτημα Φερδινάνδου Γρηγοροβίου). — Περὶ ὀλίγων καεστραμμένων σελίδων τῆς πατρίου ἱστορίας ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου. — Οἱ ἀντίποδες. (Εἰκὼν) ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. — Ἀνεκδότα τοῦ Γερο-Κολοκοτρώνη. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις.

2394. Μάρκου Ῥενιέρη ἱστορικαὶ μελέται. Ὁ «Ἑλληνὴν Πάπας Ἀλέξανδρος Ε'». Τὸ Βυζαντινὸν καὶ ἡ ἐν Βασιλείᾳ Σύνοδος. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνδρέου Κορομηλά. 1881. 8^{ον}, σελ. 192. Μετὰ ἐκδόσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου Ε', καὶ τοῦ οἰκοσφύμου αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ.

[Ἡ προκειμένη νέα συγγραφὴ τοῦ κ. Μ. Ῥενιέρη περιλαμβάνει συνεχῆ ἱστορικὴν μελέτην 99 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1340 μέχρι τοῦ 1439, διαιρεῖται δὲ, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ τίτλου, εἰς δύο διακεκριμένα μέρη, συνδεόμενα διὰ τῆς συνεχείας δύο μεγάλων ἱστορικῶν συμβάντων τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας, εἰς τὰ ὅποια μετέσχον Ἕλληνες.

Κατὰ τὴν 1Δ' ἐκατονταετηρίδα, εἰς ἣν ἀνάγεται ἡ ὑπόθεσις, ἣν κατέστησεν ἀντικείμενον μελέτης καὶ συγγραφῆς ὁ κ. Ῥενιέρης, ἀνεφάνη, καθ' ἃ γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας, τὸ Μέγα Σχίσμα τῆς Δύσεως, καθ' ὃ δύο Πάπαι Ἰννοκέντιος δ' Ζ' ἐν Ῥώμῃ καὶ Βενέδικτος Γ' ἐν Ἀδενίῳ (Avignon) ἔλεγον ἐκάτερος πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς Δύσεως «ἐγὼ εἰμι ὁ διάδοχος τοῦ Ἀγ. Πέτρου, ὁ ἀντιπρὸς τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ κρατῶν τὰς κλεῖς τοῦ οὐρανοῦ, ἐγὼ εἰμι ὁ ἀληθὴς ποιμὴν, ὁ δ' ἕτερος ὁ Ἀντίχριστος».

Ἐπὶ ἡμῶς ἐκατονταετηρίδᾳ δι' αἱματηρῶν ἀγώνων, διὰ τῶν θεολογικῶν συζητήσεων τῶν Πανεπιστημίων διηφιόθη τῆθι ἡ γνησιότης τοῦ ἀληθοῦς διαδόχου τῆς ἑσθρας τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Ὁ διασμός οὗτος τῆς Δύσεως εἰς δύο ἐχθρικά στρατόπεδα ἐπὶνεγκε μέγιστα δεινὰ, ἐξητεῖτο δὲ πανταχόθεν ἡ θεραπεία διὰ τῆς καταπάσεως τοῦ σχίσματος. Εἰς τὰς προσπάθειας πρὸς ἄρισιν τῆς ἐρίδος ταύτης ἔλαβε